

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 20. oktober 2025 satte Østre Landsret retten i retsbygningen, Østre Landsrets Plads 1, Nordhavn.

Som dommere fungerede landsdommerne Lene Jensen, Jesper Jarnit og Ane Kallmayer Bach (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

25. afd. nr. B-280-25:

A

(advokat Morten Arup Neergaard, besk.)

mod

Selskab 1

(advokat Christian Bo Kolding-Krøger)

Ingen var mødt eller indkaldt.

Ved kendelse af 25. april 2025 har Sø- og Handelsrettens skifteret (K 3433/24-G) bestemt, at konkursbegæringen mod A kan fremmes. A har kæret kendelsen med påstand om, at konkursbegæringen nægtes fremme.

Der fremlagdes fremsendelsesbrev af 28. april 2025 fra Sø- og Handelsrettens skifteret, udskrift af retsbog indeholdende den kærede kendelse, supplerende kæreskrift af 19. maj 2025 fra A, kæresvarskrift af 20. juni 2025 fra Selskab 1, mails af 4. juli, 8. august, 5. september og 7. oktober 2025

med bilag fra A og mails af 13. august, 5. september og 9. oktober 2025 med
bilag fra Selskab 1 .

A har til støtte for sin påstand anført navnlig, at den supplerende kapitalforhøjelsesaftale, der danner grundlag for konkursfordringen, aldrig er underskrevet af alle parter og således ikke er indgået. Det har formodningen imod sig, at han ville påtage sig en personlig tilbagekøbsforpligtelse, da han ikke var majoritetskapitalejer, og da ingen af de øvrige kapitalejere i henhold til aftalen påtog sig en sådan forpligtelse. Han har afgivet forklaring herom under strafansvar i skifteretten, og den modstående skriftlige og ensidigt indhentede vidneerklæring skal derfor tillægges mindre bevisvægt. Én af underskrifterne på aftalen er falsk, hvilket understøttes af den indhentede grafologiske erklæring, der konkluderer, at det næppe er hans underskrift. Han har ikke ved tidligere underskrifter på blanke sider accepteret, at hans underskrifter kan bruges til aftaleindgåelse med personlige forpligtelser. Voldgiftsaftalen er en nullitet, hvorfor voldgiftskendelsen ikke bør anerkendes og bør nægtes fuldbyrdet. Voldgiftssagen og voldgiftskendelsen er ikke forkyndt for ham. Han har ikke afgivet indlæg eller på anden måde givet møde og har ikke været behørigt underrettet om voldgiftssagen, hvorfor han har været ude af stand til at føre sin sag. Shanghai International Arbitration Centre (SHIAC) har anvendt en adresse, som han fraflyttede i 2010. Han er i Kina tilknyttet en anden adresse, som, trods registrering heraf i Kina, ikke har været brugt til forkyndelse. Der er i sagen fremlagt dokumentation for, at der er sendt et brev til adressen Adresse 1 , men hverken han eller andre fra hans husstand har modtaget dette brev. Når SHIAC ikke efterfølgende ændrede den i sagen anvendte adresse, må det lægges til grund, at SHIAC ikke anså meddelelsen for at være forkyndt. Konkursfordringen har ikke den fornødne klarhed til at fremme konkursbegæringen.

Selskab 1 har påstået skifterettens kendelse stadfæstet og har til støtte herfor anført navnlig, at voldgiftskendelsen kan anerkendes og fuldbyrdes i Danmark. Landsretten skal ikke forholde sig til gyldigheden af voldgiftskendelsen, som allerede er blevet anerkendt som eksigibel af de kinesiske myndigheder og også tvangsfuldbyrdet, uden at der dog var midler i Kina, som fordringen kunne indfries med. Allerede fordi landsretten ikke kan eller skal prøve gyldigheden af voldgiftskendelsen, men kun anerkendelsen af den, er der ikke noget grundlag for at tilsidesætte konkursdekretet. Der er endvidere ikke ført bevis for falsk. Resultatet af den ensidigt indhentede grafologiske erklæring understøtter med ingen sikkerhed falskindsigelsen, og A

har bekræftet, at hans underskrifter også kan have en ”nedadgående krog”, hvilket afkræfter grafologens konklusion yderligere. B har i sin skriftlige forklaring bekræftet, at aftalen var underskrevet af A. A fik ad mange kanaler og medier oplysninger om voldgiftssagen. Der er ubestridt sket aflevering af relevante oplysninger om voldgiftssagen til den adresse, som var angivet for A i den supplerende kapitalforhøjelsesaftale, hvilket også var den adresse, som anvendtes til stiftelse af datterselskabet Selskab 2 i 2021, selv om A har hævdet, at han fraflyttede adressen og stoppede med at anvende denne allerede i 2010. A kommunikerede med en repræsentant for Selskab 1 på WeChat i perioden fra den 9. til den 16. marts 2023, hvilken kommunikation ubestridt indeholdt meddelelse om, at SHIAC havde admitteret sagen. Der er endvidere fremlagt leveringscertifikater fra SHIAC angående meddelelser sendt til A pr. telefon (SMS) og mail. A har bekræftet at have anvendt telefonnummeret i forbindelse med ophold i Kina. Det er usandsynligt, at ingen af de SMS’er, der fremstår som afsendt med succes, er kommet frem. Der blev endvidere den 17. marts 2023 leveret en ”notice of arbitration” til Adresse 1, hvor A havde registreret adresse i perioden fra den 3. juli 2018 til den 27. december 2023. Der er derfor ikke grundlag for at tilsidesætte skifterettens bevisvurdering, hvorefter voldgiftssagen på adskillige måder og tidspunkter var behørigt meddelt over for A, og at han ikke har ført bevis for det modsatte. På den baggrund er konkursfordringen, der hviler på voldgiftskendelsen, tilstrækkelig klar til at danne grundlag for konkursdekret.

Selskab 1 har efter parternes skriftveksling fremlagt dom af 9. oktober 2025 afsagt af Shanghai No. 1 Intermediate People’s Court, hvorved A anmodning om annullering af den omtvistede voldgiftskendelse afsagt af SHIAC den 26. december 2023 afvises.

A er ikke fremkommet med bemærkninger hertil.

Skifteretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Kæresagen angår, om det af Selskab 1 påberåbte krav, der beror på en voldgiftskendelse afsagt af Shanghai International Arbitration Centre (SHIAC) den 26. december 2023, kan danne grundlag for afsigelse af konkursdekret over A .

Spørgsmålet for landsretten er i første række, om A har godtgjort, at voldgiftsaftalen ikke er gyldigt indgået, jf. voldgiftslovens § 39, stk. 1, nr. 1, litra a.

Landsretten lægger til grund, at Shanghai No. 1 Intermediate People's Court ved afgørelse af 9. oktober 2025 afviste sagen indbragt af A om annullering af den omtvistede voldgiftskendelse, da denne måtte anses for forkyndt for A i december 2023, og da A ved først i 2025 at anmode om annullering af kendelsen havde overskredet en lovbestemt frist på 6 måneder for at indbringe spørgsmålet for retten.

Landsretten lægger endvidere til grund, at A under den kinesiske retssag om annullering af voldgiftskendelsen gjorde gældende, at han ikke havde underskrevet den omtvistede supplerende kapitalforhøjelsesaftale, at han ikke var bekendt med indholdet af denne aftale, og at underskriftssiden var udformet ved hjælp af en tom underskriftsside, der tidligere var underskrevet af ham, og hvortil der efterfølgende og uden hans tilladelse blev tilføjet trykt tekst.

Det fremgår af en af A ensidigt indhentet grafologisk erklæring, at der er en række uoverensstemmelser mellem A underskrift som repræsentant for Selskab 2 . på den supplerende kapitalforhøjelsesaftale og sammenligningsmateriale fremlagt af A med hensyn til generelle skriftkendetegn, herunder en ”nedadgående krog” på den betvivlede underskrift, og at disse uoverensstemmelser anses for signifikante forskelle, der tyder på, at den betvivlede underskrift er et forsøg på at efterligne A underskrift. Det fremgår endvidere, at det ikke findes særlig sandsynligt, at A har udført den betvivlede underskrift.

Landsretten lægger dog til grund, at der ses en ”nedadgående krog” i andre underskrifter, der ubestridt hidrører fra A , hvilket findes at svække grafologens konklusi-

on. Det fremgår endvidere af den kinesiske domstols afgørelse af 9. oktober 2025, at vidnerne B og C under sagen har forklaret, at den supplerende kapitalforhøjelsesaftale blev underskrevet af A personligt.

På denne baggrund, og af de af skifteretten i øvrigt anførte grunde, finder landsretten, at den supplerende kapitalforhøjelsesaftale må anses for at være indgået med A viden og accept.

Herefter, og da det efter den kinesiske domstols afgørelse af 9. oktober 2025 må lægges til grund, at voldgiftsaftalen efter kinesisk ret er gyldig, finder landsretten, at A ikke har godtgjort, at voldgiftsaftalen ikke er gyldigt indgået.

Spørgsmålet er herefter, om A har godtgjort, at han ikke fik behørig meddelelse om udpegningen af en voldgiftsdommer eller om voldgiftssagens behandling eller af andre grunde var ude af stand til at fremføre sin sag under voldgiftssagen, jf. voldgiftslovens § 39, stk. 1, nr. 1, litra b.

Landsretten tiltræder af de af skifteretten anførte grunde, at A ikke har løftet sin bevisbyrde for, at han ikke har fået meddelelse om voldgiftssagen.

Herefter, og da de øvrige betingelser for at fremme konkursbegæringen er opfyldt, stadfæster landsretten skifterettens afgørelse.

T h i b e s t e m m e s :

Skifterettens kendelse stadfæstes.

A skal i kæremålsomkostninger inden 14 dage betale 8.000 kr. til
Selskab 1 .

Landsretten tillagde den for A beskikkede advokat, advokat Morten Arup Neergaard, et salær på 10.000 kr. med tillæg af moms, i alt 12.500 kr., der foreløbigt afholdes af statskassen.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den